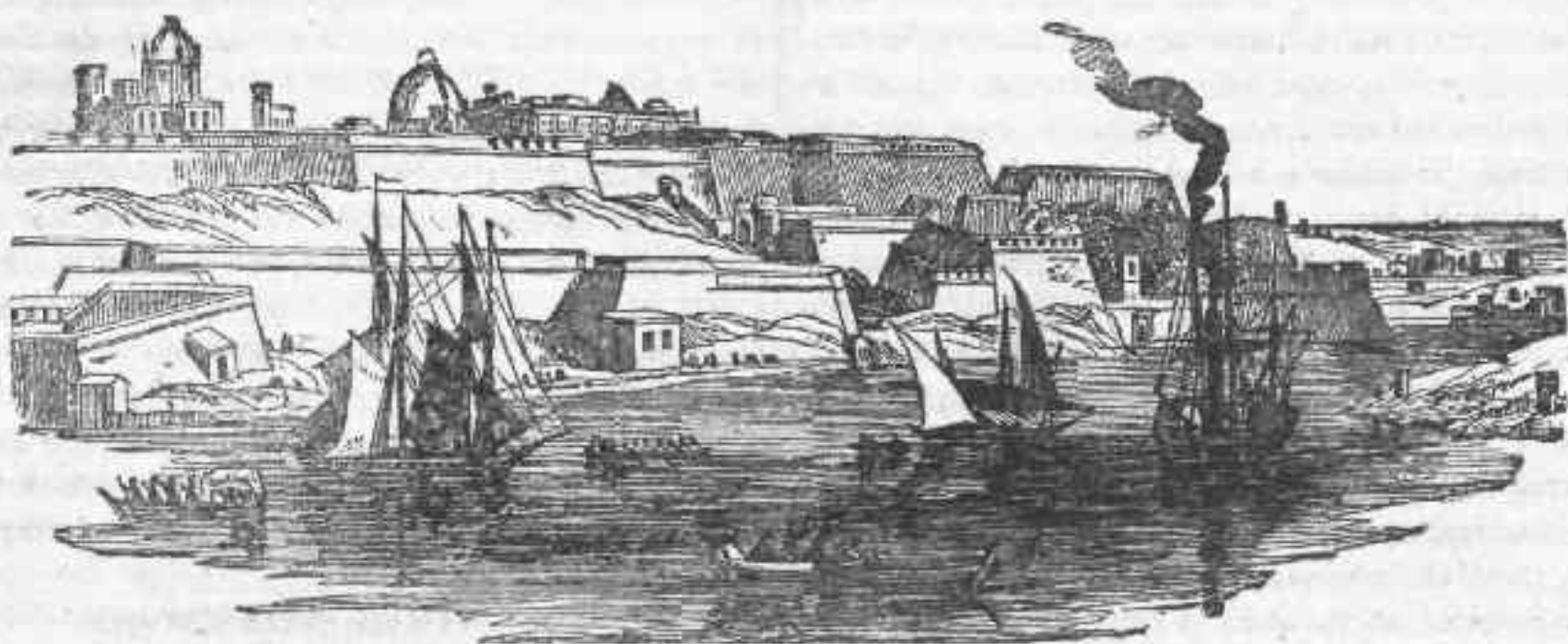

αὐτὰ γενναίως δυσχυρίζομενος ὅτι ἦτον ἀθῶος. Ἀλλ' αἰκᾶτ' αὐτοῦ μαρτυρίαι ἦσαν τοιαῦται, ὥστε κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Τὴν παραμονὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ὁ πατὴρ τοῦ νέου, ἠθέλησε νὰ καταδάλῃ καὶ τελευταίαν προσπάθειαν ἐπ' ἐλπίδι νὰ σώσῃ τὸν υἱὸν του. Φιλοδωρήσας δὲ τὸν ὑπηρέτην τοῦ δικαστοῦ κατώρθωσε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωματίον του· ἀλλ' ὁ δικαστὴς ἦτον ἀκαμπτος. Τότε ὁ γέρον ἐβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν δύο χιλιάδας

συχρὸς εἰς τὴν φυλακὴν. Τὸ καφεναεῖον δὲν ἦτον μακρὸν. Μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψεν, ἀλυσσοδέθη ὥς καὶ πρῶτον ἀπὸ τὸν σωτῆρά του, ἤκουσε τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ, καὶ ἔμεινε πάλιν μόνος.

« Ἡ πόλις ἦτον εἰς μεγίστην ταρτῆν· πολλοὶ ἴδαν ἐλθόντα μὲ ὁρμὴν εἰς τὸ καφεναεῖον ὅπου συνέβη ὁ πρῶτος φόνος, τὸν κατάδικον ἀγριωπὸν, κάτωχρον μαχαιρώσαντα ἀξιωματικόν, καὶ γενόμενον ἄφαντον ἐνῶ ἐπροσπάθουν νὰ βοηθήσουν τὸν πληγωθέντα.

Μελίτη.

φλωρίων, καὶ εἶπεν εἰς τὸν δικαστὴν ὅτι θὰ ἐδίωξεν ἄλλα τόσα εἰς αὐτὸν ἐὰν ἐσωζε τὸν υἱὸν του.

— Τὸ πρᾶγμα εἶναι δύσκολον, εἶπεν ὁ δικαστὴς, ὅπως μ' ὅλον τοῦτο νὰ ἐπισκερθῇς τὸν υἱὸν σου. Ἰδοὺ ἡ ἄδεια. Ἐν τοσούτῳ θὰ σκερθῶ.

« Ὁ πατὴρ ὑπήκουσεν. Ἀλλὰ πῶς νὰ σώσῃ ὁ δικαστὴς τὸν κατάδικον, ἀφοῦ αὐτὸς πλὴν παντὸς ἄλλου ἠγανάκτησε κατὰ τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἐπέμεινε νὰ δοθῇ παράδειγμα; Προσκαλέσας τὸν δεσμοφύλακα τὸν ἠρώτησεν ἐὰν ὁ κατάδικος ὡμολόγησεν τέλος πάντων τὴν ἐνοχὴν του. Μαθὼν δὲ ὅτι ἐπέμεινε πάντοτε ἀρνούμενος, διέταξε τὸν δεσμοφύλακα νὰ μείνῃ ἐκεῖ προφυλαχθεὶς ὅτι θὰ συμβουλευθῇ νομικοὺς τινὰς συγγραφεῖς· μετέβη εἰς τὴν βιβλιοθήκην του, ἐξῆλθε διὰ κρυφίας τινὸς θύρας, ἐδραμεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἐμῆκεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἣ ὅποιον ἐκοινῶναι μὲ τὴν φυλακὴν, τὴν ἤνοιξε καὶ ἴδε τὸν κατάδικον.

— Ἦλθα νὰ σὲ σώσω, εἶπεν· εἶμαι ὁ δικαστὴς σου. Ἐὰν θέλῃς νὰ ζήτῃς πρόπει νὰ ἐκτελέσῃς κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας μου· ὑπάκουσε χωρὶς νὰ σκερθῇς. Ἰδοὺ μάχαιρα· λάβε τὴν· φύγε ἀπὸ τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας ἣ ὅποιον εἶναι πρὸς τὸν αἰγιαλόν, καὶ τρέξε εἰς τὸ καφεναεῖον ὅπου ἐπραξες τὸ πρῶτον ἐγκλημα. Ἐμῶς, φέρθητι εἰς τρόπον ὥστε νὰ σὲ γνωστούν ὅλοι ὅσοι θὰ εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἐμπηξῇς ἀρόβως τὴν μάχαιραν εἰς τὸ στῆθος ὁποῖου θέλεις. Φύγε μετὰ ταῦτα, καὶ ἄφες τὴν μάχαιραν ἐπάνω εἰς τὸν πληγωμένον. Πρόσεξε ὅμως νὰ ἐκτελέσῃς ὅλ' αὐτὰ με ταχύτητα καὶ ἐπιτηδειότητα, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃς ἐδῶ.

« Ὁ κατάδικος ἔφυγε, καὶ ὁ δικαστὴς ἔμεινεν ἀνή-

« Ἀλλ' ἦτον ἄρα γε ὁ ἴδιος; Πῶς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἐνῶ ἦτον εἰς τὰ σίδερα; Ἀλλ' ἡ ὁμοιότης ἦτον μεγίστη. Ὁ πληγωθεὶς ἀπέθανε. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦσαν πολλοὶ ξένοι εἰς τὴν πόλιν, καὶ βεβαίως ὁ νέος δολοφόνος θὰ ἦτον ἐξ αὐτῶν.

« Πολὺς θόρυβος ἔγινε διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν· καὶ ἡ φήμη ἔφθασε καὶ εἰς τοῦ δικαστοῦ τὰς ἀκοὰς τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκεραιότης συνταράχθη. Μήπως, εἶπε, μὰς ἠπάτησε προηγουμένως ἡ τόση ὁμοιότης; Τὴν ὑπόθεσιν τύττην ἐδικαιολόγει ἡ τόση ἐπιμονὴ τοῦ καταδικασθέντος καὶ ἡ ἀταραξία του. Ὁ ἐντιμὸς δικαστὴς ἐδείξεν ἀμφιβολίας. Διὰ νὰ καθησυχάσῃ δὲ τὴν συνείδησίν του ἔστειλεν ἕνα τῶν γραμματέων εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἐὰν ἦτον ἐκεῖ ὁ κατάδικος, καὶ βεβαιωθεὶς περὶ τούτου ἀνέστειλε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐδόθη, ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτοῦ, πλήρης χάρις εἰς τὸν φονέα. Ὁ δολοφόνος δικαστὴς ἐβαλεν εἰς τὸν κορβανᾶν του τέσσαρας χιλιάδας φλωρίων καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν κλίνην του. Μετὰ δέκα ἔτη ὁ διπλοῦς δολοφόνος, ἐνῶ ἔμελλε ν' ἀποθάνῃ, ἐξωμολογήθη καὶ τὰ δύο τοῦ ἐγκλήματι.

« Μὴ γελάτε, ἐξοχώτατε, διὰ τὰ παράδοξα αὐτὰ ἀνέκδοτα, τὰ ὁποῖα ἴσως ἐκλαμβάνετε ὡς μύθους. Συμβουλευσάτωις ποιητὰς ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνανεώσουν τὰς ἐξαντληθείσας δραματικὰς ὑποθέσεις των, νὰ ὑπάγουν εἰς Μελίτην, εἰς Ἀκράγαντα, εἰς Πάνορμον, εἰς Μεσσήνην ἢ καὶ εἰς Λιθόρνον. Ἰδοὺ καὶ ἄλλο μικρὸν ἀνέκδοτον, ὅπως πρόσφατον, ὀλιγώτερον δραματικὸν τῶν ἄλλων· συνέβη εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν πόλιν.

« Τοῦρκός τις ἔμπορος ὀνομαζόμενος Φασούλ-